

PARTELET ★

A lakosság minden rétegét átfogó agitációval
a népfronti győzelméért

Már csak néhány nap választ el bennünket május 17-től, amikor mindannyian az urnák elé megyünk, hogy szavazatunkkal tegyünk tanúbizonyságot arról, hogy valóban a békeért folytatott harc aktív harcosai vagyunk és a béke, jólét, felemelkedés zászlaja alatt menetelünk a szocialista társadalom felépítéséért.

Révai elvtárs, a választási nagygyűlésen mondott beszédében rámutatott arra, hogy a választás bizalmi szavazat a népi egység politikájára, helyeslése annak az építő munkának, melyet a kommunista és nemkommunista dolgozók vállalva végeznek. Minden dolgozó a maga helyén, a maga módjával, a maga tudásával és ügyekezettel, cselekvő részese ennek a munkának.

Számunkra nemcsak a szavazás pusztán ténye a fontos, hanem az, hogy a területünkön lakó minden dolgozóval megértessük a politikai életben, a közügyekben való tudatos részvétel szükségességét. Tudatosítanunk kell a dolgozókkal, hogy az üzemi munkásokból, a dolgozó parasztokból, a haladó értelmiségiekből megválasztott képviselők jól megállták helyüket és bizonyították, hogy a dolgozók érdekeit képviselik és képviselik ezután is. Munkájukban segíteni, támogatni kell őket. Ehhez szükséges az, hogy minden egyes ember a Függelenségi Népfontra adja le szavazatát és ugyanakkor a szocialista építésből is tevékeny részt vállaljon, ki az üzemben, vagy a szántóföldön, ki az iskolában, vagy a hivatalokban.

Az újszegedi pártszervezet

mindezeket központi feladatnak tekintik és a terület minden szavazó polgárával foglalkoznak népnevelőik. Az agitáció beindulása óta az elkészített munkaerőnk irányelveit betartva, napi időszaki kérdésekkel kiegészítve végezzük az agitációs munkát.

Látva az előttünk álló feladatokat, felfeltettük a terület adottságait, a rendelkezésünkre álló erőket s munkánkat úgy szerveztük meg, hogy biztosítani tudjuk az agitáció sikerét. A célunk az volt, hogy a választás előtt minden szavazót lejárassunk és megismerjük és hogy a választás, a szavazás minden kérdéséről és az ő feladatáról elbeszéljünk.

A pártszervezet területét felosztottuk kisebb részekre és meghatároztuk azt, hogy hova hány népnevelőre van szükség. A népnevelőket 32 csoportba osztottuk be és minden népnevelő csoport megkapta azt a részt, ahol az agitációs munkát kell végeznie. Területünkön, mintegy 300 népnevelő fejt ki tevékenységét.

A terület lakosságának zöme

munkás és paraszt, de vannak nyugdíjasok és más társadalmi réteghez tartozók is, pedagógusok, alkalmazottak, stb. Fontos feladatunknak tekintettük, hogy mindenkihez eljuttassuk a párt szavát és megfelelő érvekkel lássuk el a népnevelőket. Ezért létrehoztunk egy érvkidolgozó bizottságot, mely az országos és szegedi érvek feldolgozása mellett, a terület sajátosságainak megfelelő érveket dolgoz ki, amivel folyamatosan tudjuk segíteni népnevelőink munkáját. Feldolgoztuk Újszeged fejlődését, hogy milyen eredményeket értünk el az utolsó évek során úgy a termelés, mint a begyűjtés, kultúra, közlekedés és szociális téren. Nem utolsó sorban felfeltettük az ellenesség várható támadását és megbeszéltük, milyen formában kell eljárnunk ezzel a harccal.

Területünkön számottevő fejlődés van, amit elmondanak népnevelőink. Például az Újszegeden lévő üzemeket helyreállítottuk és korszerűsítettük. A terület nagyrésze elhanyagolt proletár negyed volt, sötét utcákkal. Ma nem egy utcát kiköveztünk, kitalakoztunk, utcai lámpákat, kifolyókat szereltünk fel. Épül egy új víztorony, villamos jár Újszegedre, új kultúrházat kaptunk, stb. Mindezek mellé feldolgoztuk népnevelőinkkel a népfronti választási felhívását is.

Az érvkidolgozó bizottság több, a lakosság soraiban felmerülő kérdésre választokat dolgozott ki, amelyeket ismertettek a népnevelőkkel, hogy minden kérdésre választ tudjanak adni. Például: miért kell szavazni, miért fokozzuk a békeharcot, miért erősítjük néphadseregünket, stb.

Ilyen alapos előkészületek után

indulnak harcra nap, mint nap népnevelőink, üzemiek az üzemi dolgozókat, a felsz. népnevelők a csoporton még kívülről dolgozó parasztokat, a vasutas népnevelők a nyugdíjasokat látogatják.

A népnevelők munkáját sokban segítik a népnevelő csoportfelelősök, akik nem egyszer kimennek a népnevelővel családlátogatásra és utána megbeszéli a népnevelővel munkájának tartalmi és módszertani tapasztalatait. A népnevelő csoportfelelősök jól fogják össze a népnevelő csoportokat és közvetlen irányítják munkájukat. A legfőbb politikai irányelveket a pártszervezet vezetősége adja meg népnevelő értekezleteken és a csoportfelelősök értekezletén. Valamennyi népnevelő már látogatta a hozzá beosztott családokat, egyesek már többször is.

A népnevelők közül különösen kitűntek eddigi munkájukkal Husz

Jenő, Wenner Lujza, továbbá Horváth és Futó elvtársak, s rajtuk kívül még számosan, akik mindig felkészülten és odaadó, harcias-sággal vesznek részt a munkában. A csoportfelelősök közül Köleles Ferenc, Czene Etelka és mások munkáját lehet kiemelni, akik sok tanácsot adnak és közvetlen is segítik a népnevelőket.

A népnevelők azon vannak, hogy Újszegeden lakó minden szavazati joggal rendelkező személyt felkeressenek és személyhez szóló agitációval meggyőzzék ügyünk igazáról, a Népfront támogatásának helyességéről. Megmutatják a lakosságnak, hogy minden becsületes dolgozó, bármely társadalmi réteghez tartozik is, megtalálja boldogulásának lehetőségét népi demokráciánkban.

Népnevelőmunkánk eddigi eredményei mellett a hiányosságokkal is kell foglalkozni, mert vannak népnevelők, akik az utóbbi időben kissé elhanyagolják munkájukat és nem adnak megfelelő tájékoztató jelentést a pártszervezetnek. Javítani kell azon a meglévő hiányosságon is, hogy egyes népnevelők csak a családfóval akarnak foglalkozni s nem beszélgetnek el a családtagokkal.

Feladatunk ezen a téren a hiányosságok megszüntetése és az, hogy

a népnevelő csoportfelelősök

továbbra is fokozottabban fejlődjenek a hozzájuk beosztott népnevelők munkájával. Népnevelőink használják fel az agitáció tartalmának megvilágítására a napi sajtót, a választási broszúrákat és a Magyar Függelenségi Népfront választási felhívását. Ennek birtokában a népnevelők helyi adatokkal és tényekkel kiegészítve az országos érveket, eredményes munkát tudnak végezni. Ezáltal el tudjuk érni azt és el is kell érünk, hogy a népnevelőkhöz beosztott családok tagjai a választási bekeverseny során mind jobban dolgozzanak és építsék azt a hazát, azt a boldog jövőt, melyre május 17-én adják le szavazatukat.

Népnevelőink nagy érdeklődéssel várják Rákosi elvtárs választási beszédét: Rákosi elvtárs beszédét feldolgozzuk népnevelő értekezleten, melyből új erőt, új érveket merítve, a hátralévő időben még fokozottabban vigyük munkánkat a Népfront teljes sikerű választási győzelméért minden szavazópolgárnak a népfontra való szavazásáért.

Bódi Imréné
Újszeged I. pártszervezet titkára

Képviselőjelöltjeink

Karácsonyi Béla

Karácsonyi Béla elvtárs, a Szegedi Tudományegyetem Történelmi Intézetének docense, a csongrád-megyei választókerület képviselőjelöltje. Amikor az egyetemen tartott jelölőgyűlésen Baróti Dezső elvtárs, a bölcsészkar dékánja jelölőnek javasolta Karácsonyi elvtársat lelkes taps kíséretében. A résztvevők tekintete a jelölőre szegeződött. Karácsonyi elvtárs meghatott arccal viszonzta jelölői pillantásait, melten csillogott az élmunkás kitüntetés, s a Kossuth-díj jelvénye, a koszorú.

Hosszú volt az út a nagygyűlésig.

Középiskolai elvégzése után ő is nagy reményekkel, teli munkakészséggel, alkotni vágyással indult az egyetemre. Tanulmányait jeles eredménnyel végezte, s 1942-ben megkapta tanári oklevelét.

Öröme igen rövid életű volt, mint a Horthy-rendszerben annyi tanáré orvosé, mérnöké.

A kapitalista rendszerrel együttjáró munkanélküliség és a fasiszta rendszer népeellenes törvényei szerkezték minden álmát. Sorsa ugyanaz lett, mint a Horthy-rendszerben más ezer és ezer diplomás embernek: „diplomás munkanélküli” lett.

A Horthy-fasiszta szélhámos tanári pályához fűződő reményeit, de nem törte meg élni akarását. Elment inasnak, megtanulta a vaszertergályos szakmát. A felszabadulás-

kor a történelem új szakasza kezdődött hazánkban. Felvirradt az új világ napja ránk és napról napra fényesebben tagyog.

Karácsonyi elvtárs tanár lehetett. Olyan tanár, aki az új nemzedéket tanítja a szocializmus, a kommunizmus jövő építőit neveli.

Képességei szabadon kibontakozhattak most már. Nemsokára a Budapesti Pedagógiai Főiskola tanáraként fejthette ki tudását. Kiváló munkájáért 1948-ban elismerés lett. Lendületesen dolgozott tovább, tanított s tanult, 1949-ben nagy kitüntetés érte, megkapta a Kossuth-díjat. 1950-ben került a Szegedi Tudományegyetem Történelmi Intézetébe és munkatársával vállaltva harcolt az egyetemen még fellelhető és megmentendő világ maradványai ellen, nap, mint nap harcolt az újért, ön-maga új emberré kovácsolásáért is. Éles szemmel bírálta és segítette a karon folyó munkát és nem félt attól, ha őt bírálat éri.

A jelölőgyűlésen Karácsonyi elvtárs felszólalásában többek között ezeket mondta:

— „A felszabadulás után tanár lettem. Néhány rövid év és aki azelőtt nem is remélhettem, hogy akár az elemi iskolában is taníthassak, főiskolán adtam elő, tudományos intézetbe, majd ide az egyetemre kerültem. A Horthy-rendszer nemhogy nem becsülte munkámat, de igénybe se vette, azt se vette észre, hogy egyáltalán élek”. — Majd így folytatta:

— Mint pedagógus jól tudom és tanítványaimban is igyekeztem tudatosítani, hogy a nevelés politikai tevékenység. A mi kezünkben van tehát s majdan az övéké lesz a népi kommunizmus új parancsnoki karának, szakembereinek, öntudatos, bátor, kiválóan képzett, a marxizmus-leninizmus tudományával felvértezett, hazájukat minden áldozattal készen szerető kádereinek kilómálsa.”

Karácsonyi elvtárs azok közül való, akik méltóan a nép szeretetét. További lelkiismeretes és becsületes munkájával maradjon mindig méltó azok szeretetére és megbecsülésére, akik majd képviselőjüknek választják.

G. M. Malenkov elvtárs válasza Otto Grotewohnnak,
a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökének
üzenetére

Moszkva (TASZSZ). Kérem a Német Demokratikus Köztársaság kormányát, valamint személy szerint Ont, Miniszterelnök Elvtárs, fogadja köszönetemet azért a szívélyeshangú üzenetért, amelyet a német nép fasiszta járom alóli felszabadulásának 8. évfordulója alkalmából intéztek hozzám.

Sikereket kívánok a német népek nemzeti egységéért, a békeszerető, demokratikus, független Németországért, a német nép és valamennyi békeszerető nép lét, érdekeinek megfelelő békeszerződés mielőbbi megkötéséért vívott harcában.

G. Malenkov.

A választásokról, jelöltekről,
demokráciáról és egyebekről

— Városunk önkormányzata csontja velejéig rothadt, — jelentette ki mr. Newberry, új szivarra gyújtva

— Semmire sem használható már, — bólintott Dirk Overend és whiskyt rendelt szódával.

— Korrupt banda — folytatta mr. Newberry.

— Csupa tolvaj... — licitált Dick Overend.

— Tudomásom van róla, hogy a városi önkormányzat tagjai kivétel nélkül megvesztegethetők — folytatta rendületlenül mr. Newberry.

— A jogügyi tanácsadó idült alkoholistá és ráadásul szélhámos, a pénztáros pedig hétköznapi panamista, — határozta meg pontosabban Dick Overend.

— Tökéletesen igaz! (mr. Newberry egészen közel hajolt Overend felé, óvatosan körülpillantott és súgva hozzátette) — De az a fő, hogy végre nyíltan beszélhetünk erről!...

Igy társalgott a két gentleman a Mauzóleum-klub egyik kényelmes sarkában. A két derék törzsvenő elmélkedése az egész városban urrállett általános hangulatot juttatva ki-fejezésre. Az emberek egészen váratlanul (legalábbis egyesek ezt hitték) minduntalan megvesztegetésekről, csalásokról, a városi önkormányzat korrupciójáról kezdtek beszélni. Voltaképpen semmi csodálatos nem volt abban, hogy a város lakói, akik idáig a legcsekélyebb érdeklődést sem tanúsították a polgármester és barátai iránt, egyszerre ilyen komolyan kezdtek törődni az önkormányzat ügyével — tudnillik közelgő választások ideje.

Az az ember, aki a választási hadjárat gépezetét beindította, mr. Lucullus Fish volt. Mr. Fish, aki a

Mauzóleum-klubban ültette fel fahadiszállását.

— Szegyen gyalogolt Botrány! — méltatlankodott mr. Fish. — Városunkban csirkefogók garázdálkodnak! Itéjenek csak önök, utaim: a napokban benéztem a polgármesteri hivatalba (az adó miatt, amit szódagyáramra akarnak kivetni) és saját szememmel győződhettem meg arról, hogy ebben a bűnbarlangban csak úgy virágozik a korrupció. Félremonom a pénztárost és azt mondom neki: „Meg kell tennie valamit számomra”. Az 50 dolláros bankjegyet, amit közben a kezébe csúsztattam, villámgyorsan a zsebébe dugta!

— Egyszóval pénzt fogadott el? — kérdezte szigorúan Spillius, a barátja.

— Mi az hogy! — bólintott a derék úr. — Pedig ez bűn!

— Ezért börtönbüntetést jár! — kiáltotta mr. Spillius.

— De várjatok csak, most jön a java, — mondotta mr. Fish. — Ezeknek a pimaszsága nem ismer határt! Másnap ugyanabban az ügyből kifolyólag felkerestem az önkormányzat titkárt, rövidesen ismertem meg a dolgot lényegét és mint az ilyenkor szokásos, neki is akartam 50 dollárt adni. Mit gondoltok mit csinált? Visszatartotta a pénzt! Méghozzá hivatali tisztiségének gyakorlása közben!

Hát ez... hát ez... — hüledezett Spillius biborszívre vált arccal. (Félő volt, hogy megült a gúla.) — Gondoljátok csak el, visszatartotta a megvesztegetást! Ez

Irt: Steve Leacock — Részlet a szerző „Hajszka a dollár után” című regényéből.
Steve Leacock, Mark Twain kortársa, ismer humorista volt, aki maró szatírával leplezte az amerikai élet visszásságait. Ez az írása ma még idősebb, mint abban az időben, mikor napvilágot látott.

egyesen a fennálló rendszer ellen irányul!...

A városkában mindenfelé hasonló beszélgetések folytak. De mi volt itt a lényeg?...

A városi önkormányzatban jelenleg olyan emberek ültek, akiknek (oh, csodák csodája!) mr. Fish-sel és barátjaival semmiféle üzleti kapcsolatok nem voltak. Ráadásul az önkormányzat úgy döntött, hogy megtört a „Világítási Rt.” monopóliuma. (főrésztve: mr. Fish).

Érthető tehát, hogy mr. Fish nem nézhette öbötelt kézzel a közelgő választási hadjáratot. Maga köré gyűjtötte tehát elégedetlen híveit (a Mauzóleum-klub tagjait) és elvileg állt a harcnak. Most már tudjuk, honnan indultak útjukra az egész várost behálózó hírek, amelyek annyira felháborították a békés polgárokat.

Mr. Bowler (a többi között közbiztonsági főfelügyelő) például hirtelen rájött, hogy az állások és járadék botrányosan elhanyagolt állapotban vannak. Ezek után magától értetődik, hogy ő is „a demokrácia eggyedüli igazi harcosa”. Mr. Fish mellé állt.

tette, hogy a városi önkormányzat egész jogügyi osztályát le kell váltani és a város joghatalmasa különben sem lehet rendes ember, mert mindössze évi 6000 dollárt fizetnek neki. Rendes ember (mr. Skipner jeleségteljesen megnyomta az utóbbi két szót) 15 ezren alul nem megy el!

... És egy szép napon az „elégellenek” mozgalma szervezett jelölget öltött: megszületett a „Meg-egészségesedés Ligája”.

A sajtó korrupciója a haladós ügyének egyik legfőbb akadály, — jelentette ki a liga valamelyik vezére a szervezet első titkos gyűlésén. — El kell dönteni, mi módon indítsuk meg ez ellen a harcot. Lehetőségeink a következők: az illető lapokat szöröstől-börtöstől megvesztjük, vagy csak egy-két vezetőjükkel pénzeljük le...

A sajtó kérdését külön bizottság elváltotta...

Az első nyilvános gyűlésen a választók nagy ovációban részesültek a „Meg-egészségesedés Ligáján”. Sőt, mi több, mr. Fish-t azonnal elnökökké választották.

Mr. Fish sokrétű tevékenységet fejtett ki. Még a fővárosba is felutazott, hogy néhány magasállású személyiséggel tárgyaljon.

Biztos benne, hogy a köztársasági párt elnöke támogatni fog bennünket! — kérdezte tőle visszatérte után mr. Newberry.

Mr. Fish néhány másodpercig hangtalanul mozgatta a sajtót (azt a világhírű cégvezetőt al össze), majd megállás nélkül jelentette

— Tökéletesen!

— Hurrá! — kiáltott mr. Newberry, majd hirtelen a fejéhez kapott: — Bocssáon meg, kedves barátom, én nem nagyon értek a politikához, de ön az előbb említette, hogy városunk önkormányzatát bizottsággá változtatják. Mi különbség van egy önkormányzat és egy bizottság között?

— Ez meglehetősen bonyolult dolog — ráncolta homlokát mr. Fish.

— A helyzet úgy áll, hogy egy önkormányzati tanácsos fizetése például 1500—2000 dollár. Egy bizottsági tag viszont 10.000-et kap...

És eljött a választás, amelynek napjai a „meg-egészségesedés napjaiként” vonultak be a történelembe. A város idősebb nemzedéke és éleiben maradt választói ma is kegyetlennel emlékeznek vissza rá.

A légionisták és a hokkibotokkal felfegyverzett diákbundák lelkes tevékenységet fejtettek ki. Például körülállták a választási urnákat és éberem őrködtek, nehogy a választók megveszték a „játékszabályokat”. Ha egy-egy mit sem sejtő választó nem a „meg-egészségesedés” céduláját akarta az urnába dojni, a diákbundákban uralkodó pankrációs szabályok szerint járultak el vele.

A város utcáin autók cirkáltak, amelyeknek az volt a feladata, hogy az eltenséges beállítottságú választókat ne engedjék (sértetlenül) az urnához jutni.

A „meg-egészségesedési” városi közigazgatás kétszáz évre meghosszabbította a „Világítási Rt.”-vel kötött szerződést. A részvénytuládonosok kerek arcairól szinte leritt az elégedettség. Tévedhetetlenül megérezték az egészségesebb idők szelét...